

1. **זוהר א:מזב**
אפילו רוחין ושדין...אי תימא דלאו אינון תקונא דעלמא, לאו הכי, דהא אינון לתקונא דעלמא הו, ולא לקאה בהו לחייבי עלמא...בגיני כך לתקונא הו
2. **זוהר א:לח/א**
כל דרין דאשתכללו משת, כלהו צדיקי וחסיד, לבתר אתפשטו ואולידו, ואוליפו אומנותא דעלמא, לשצאה ברומחין וסייפין, עד דאתא נח ואתקין לון תקונא דעלמא, למפלח ולאתקנא ארעא
3. **זוהר א:כ/א**
כיון דאתפרשא מן שמשא ואתפקדת על חילהא, אזעירת גרמה אזעירת נהורא, ואתברון קליפין על קליפין לגניזו דמוחא...ועל דא יהי מארת, חסר, וכל דא לתקונא דעלמא, ודא הוא דכתב להאיר על הארץ.
4. **זוהר א:קנח/א**
כלהו תריסר שבטין תקונא דעלמא תתאה נינהו
5. **זוהר ב:רכב/ב** תא חזי שפירו דעלמא, וחזיו דעלמא, לא אתחזי בעלמא, עד דאתבני ואתקם משכנא, ועאל ארונא לגו קודשא, מההיא שעתא אתחזי חזיו דכלא בעלמא, ואתתקן עלמא
6. **זוהר א:קלד/ב**
תא חזי כל מאן דאשתדל באורייתא איהו קיים עלמא וקיים כל עובדא ועובדא על תקוניה כדקא יאות
7. **זוהר ג:קכב**
כל מאן דאתדבק ביה בקודשא בריך הוא, ועבד פקודי אורייתא, כביכול, הוא קיים עלמין, עלמא דלעילא ועלמא דלתתא. והא אוקמוה, ועשיתם אותם כתיב. וכך מאן דעבר על פקודי אורייתא... פגים לכל עלמין... ודאי דא מהניא להו, בגין דעבד תשובה, כביכול הוא עבד ליה ממש. דהא מה דפגים לעילא, אתקין ליה... ותשובה אתקין כלא, אתקין לעילא, אתקין לתתא, אתקין לגרמיה, אתקין לכל עלמא
8. **ג'יקטליה, סוד הנחש**
הנחש בתחלת בריאתו היה צורך גדול - תקון העולם בהיותו עומד במקומו המיוחד לו בבריאה
9. **ג'יקטליה, סוד הנחש**
זהו סוד "נעשה אדם בצלמנו כדמותינו" וכת' "הן אדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע" וכו' ולפי שהאדם משוכלל בכל הדברים העליונים והתחתונים נתן השם ית' בידו לבוא להיכל הקדש ולצאת לחוץ ולהכניס ולהוציא, אבל צוה אותו והפקידו שישמור לבל יכניס טמאים לפנים ואל יוציא טהורים לחוץ. מכאן תבין כמה הוא כחו של אדם בקיום המצות או בעשות עבירה ולפי שהאדם הוא רגל מרכבות עליונות ותחתונות יש בו כח לצאת ולבא ולהביא ולהוציא, נצטוה בגן עדן בתחילה ונצטוה בהר סיני בסוף.
- ואחר שידעת זה דע כי כל הכחות החיצונים הטמאים השוכנים בחוץ ורואים מבחוץ מעלת היכל פנימי... משתוקקין ונכספים לידבק באדם, שאינם יכולים לידבק באדם אם לא יעבור עבירה מעין אותו הדבר שהם רוצים... שאין להם רשות להכנס אלא על ידי אדם.
- וזהו סוד "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע" ונמצאו כל הטהרות והטומאות דבקות באדם והאדם גורם לתקן עולם או לחורבנו....
10. **ספר הקנה**
ד"ה סוד טהרות וטמאות: ל"ה מחנות של האומות נלחמים עם עוד ויסוד ומקטרגים על ישראל וכאן הוא מקום עמלק וזהו זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך שעולים ממלכות ליסוד מדרך המארב שהם אורבים ונקראים ארצות גוים וחוצות ישראל זה שאמר ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע נמצא כל הטהרות והטומאות דביקות בישראל וישראל מתקן עולם או מחריב עולם ותבין מדרך אדה"ר שהניחו הקב"ה בג"ע וציוהו שלא יוציא טהורים לחוץ ולא יכניס טמאים בפנים ולא יערב טמאים עם הטהורים

11. **אבן גבאי**, עבודת הקדש ב:כא
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וגו'...
אמר לו כי שמעת לקול אשתך, ולפי שהיה בא
לתקן העולם ולחדשו בנתינת התורה, אמר
להם שישמעו בקלו לקבל עליהם כל מצותיו
לעשותם וזה הוא קולו
12. **אברהם אזולאי**, חסד לאברהם, מעין א, נהר
כד
והנה ג' גליות שהיו במציאות זה קשה מזה, הא'
הוא גלות מצרים שאז הנשמות הקדושים...
דישראל לא פגמו כלל ח"ו, ואדרבה **השכינה**
ידה עמהם לתיקון העולם, וגלותם היה כעין
יסורין של אהבה בסוד תקון העולם
13. **קורדוברו**, ספר פרדס רמונים, שער כב פ' ד
יעקב הוא במלכות וישראל בת"ת... כל זה
להורות לו שיהיה מרכבה לת"ת. והטעם מפני
שהיו אברהם ויצחק ב' הפכים זה חסד זה דין
זה מים זה אש, והוצרך השלום ביניהם **לתיקון**
העולם.
14. **וויטל**, ספר עץ הדעת טוב - פרשת שמיני
שמיני למילואים ואז נתקן הדבר ונתכהן אהרן
בכהונה גדולה תמורת **אדם הראשון** כי בליל
מוצאי שבת ראה חושך ממשמש ובא ואמר אך
חושך יושפני ולכן חזר בתשובה ובו ביום נתקן
עונה והיתה בו הוי' גמורה כי בו **נתקן העולם**
ממה שנחרב ע"י חטאו של אדם
15. **וויטל**, שער מאמרי רשב"י
אילו...היו אדם וחוה נתקנים בתכלית התקון
וגם **כל העולמות היו נתקנים** ושלמים **ולא היה**
כך כמו שביארנו אלא שיצאו בבחינת **אחור**
באחור
16. **לוצאטו**, ספר דעת תבונות, ריט
הרי נמצאת עבודה ומעשה ממש לאדם, שהוא
מתקן הבריאה בידיו, ומעביר החסרונות שבה,
ונעשה שותף כביכול להקב"ה בעולמו
17. **לוצאטו**, מאמר החכמה
הנה **תיקון העולם**, הוא שיהיה הטוב שולט
והרע נכפה, ובמין האנושי **ישראל שולטים**
ואומות העולם משתעבדים תחתיהם, והנה
בהיות הדבר כן הנה טוב לכל
18. **לוצאטו**, ספר דעת תבונות, רכה, שלד
כהן האוכלם עושה מצוה, וזר האוכלם חייב
מיתה. וגדולה מזו - המצוות עצמם. אמרו חז"ל
(עבודה זרה, ג ע"א) "גדול המצווה ועושה ממי
שאינו מצווה ועושה", **והמצווה ועושה נמצא**
מתקן כל הבריאה כולה, ושאינו מצווה לא
תשיג ידו לעשות כן; והרי שניהם עושים מעשה
אחד ולכונה אחת...
זהו ענין ההפרש שבין המצווה ועושה למי שאינו
מצווה ועושה, כי האדם המצווה יש כח בידו,
מסור ממנו ית', **שיתקן במעשיו התיקונים**
המצטרכים בבריאה, מה שאינו כן שאינו
מצווה. וראיה לדבר, הכהונה, **שהכהן העובד**
מתקן כל העולם, וזר שעבד - חילל, וחייב מיתה
- א. **בחיה ו' פקודה**, חובות הלבבות 8:3
ועל המאמין לחשוב עם נפשו במה שהוא חייב
לאלהים ית'... אבל על כמה פנים יהיה חשבון
האדם עם נפשו לאלהים יתעלה... אבאר מהם
שלוש פנים... והשנים ועשרים, חשבוננו עם
נפשו על התערבו עם בני אדם בתקנת העולם
מחרישה וקצירה ומקח וממכר והענינים
שנעזרים בהם קצת בני אדם בקצתם על ישוב
העולם שיאהב להם מה שיאהב לנפשו מהם
וישנא להם מה שישנא לנפשו מהם ויחמול
עליהם וידחה מהם כפי יכלתו מה שיזיקם כמו
שכתוב (ויקרא יט) ואהבת לרעך כמוך
- ב. **רבינו יונה גרונדי**, על פרקי אבות ה':
שלי שלך ושלך שלי עם הארץ. מפני שזה רוצה
בתיקון העולם נקרא עם הארץ שרוצה ליקח
וליתן כי בזה מתרבה האהבה ביניהם